

דף סיכום בחינה

מזהה בחינה: 001000276691 מזהה סטודנט: 280148

שם קורס: אחריות פלילית - לחשוב מחדש על מושגי היסוד

מספר מבחן: 0001

מיקום התשובה שסומנה בטופס המקור	מיקום השאלה בטופס המקור	התשובה הנכונה	התשובה שסומנה	ציון	ניקוד מירבי	מספר שאלה בטופס בחינה זה
	1	1			8.00	1
1	2	1	1	8.00	8.00	2
1	3	1	1	8.00	8.00	3
1	4	1	1	8.00	8.00	4
1	5	1	1	8.00	8.00	5
1	6	1	1	8.00	8.00	6
-	7	-	-		20.00	7
-	8	-	-	19.00	20.00	8
-	9.1	-	-		20.00	9.1
-	9.2	-	-		20.00	9.2
-	10.1	-	-	20.00	20.00	10.1
-	10.2	-	-	19.00	20.00	10.2

כמות תשובות נכונות (עבור שאלות סגורות) : 5

ציון בחינה סופי : 98.00

מקרא צבעים

תשובה שגויה
שאלה שלא נענתה
שאלה מבוטלת

הבחינה הבדוקה בעמודים הבאים

אחריות פלילית: לחשוב מחדש על מושגי היסוד

999110-01

מבחן – מועד א'

משך הבחינה: שעתיים

הבחינה בחומר פתוח לעיון בלבד

חל איסור על שימוש בכלי כתיבה

חלק ראשון: שאלות ברירה יש לענות על 5 מתוך 6 שאלות (כל שאלה 8 נק') סה"כ 40 נק'.

חלק שני: שאלות 7-8 יש לענות על שאלה אחת בלבד בחלק זה. 20 נק'

חלק שלישי: שאלות 9-10 יש לענות על שאלה אחת בלבד. 40 נק'

בהצלחה!

הסיבה לבחינה של קריטריונים אלה הינה שאנו בודקים **האם התנהגות זו** (הרשלנית או הפזיזה) אשר כרוכה בנטילת סיכון בפגיעה בערך חברתי מוגן, **היא מוצדקת או לא**. נבחן זאת באמצעות קריטריונים אלה המהווים "נוסחת האיסור". הצורך לבחון את ההתנהגות לפי נוסחת האיסור הכרחית מכיוון שאותה התנהגות (פזיזה או רשלנית) היא לא המעשה האסור מכיוון שאינה מעשה העבירה כפשוטו! מעשה כפשוטו נאסר מפורשות בדין אך "גרם המעשה" (שהינו המעשה הפזיז או הרשלני- מכיוון שמדובר בביצוע עקיף ולא מכיוון של העבירה) **אינו אסור כשלעצמו. אף ייתכן כי המעשה שנעשה הינו מעשה נחוץ חיוני** (לדוגמא, ניתוח). בנוסף, ייתכנו מצבים כי ההתנהגות הפזיזה או הרשלנית הינה התנהגות מותרת.

לכן, כאשר אנו עוסקים בהתנהגות הכוללת נטילת סיכון מסוים (בעקבות הפזיזות או הרשלנות), יש צורך לבחון את ההתנהגות על פי נוסחת האיסור על מנת לאפיינה כהתנהגות שהינה אסורה מכיוון שההתנהגות עצמה אינה אסורה כשלעצמה מכיוון שאינה מעשה העבירה כפשוטו.

+19

(8)

נכון מאוד, היות וביצוע פזיז או רשלני אינם ביצוע מעשה העבירה כפשוטו כי אם "גרם מעשה עבירה" ומכאן הצורך לבחון את סבירות הסטייה לצורך הרחבת החבות הפלילית.

בעל בית הדפוס (להלן הנאשם) יטען כי הוא לא ביצע את מעשה העבירה כפשוטו, ולכן לא עבר את העבירות המנויות בסעיפים 205א, 205ג ו- 205ד לחוק העונשין. מכיוון שהמעשה כפשוטו לפי עבירות אלו הן "הצעה לעיסוק בזנות"; "המפרסם פרסום בדבר מתן שירותי זנות" ואכן, הוא לא פרסם או לא הציע לאף אדם לעסוק או לקחת שירותי זנות, אלא רק עשה פעולה של הדפסת חומרי פרסום במפעלו.

לפי המשמעות הנורמטיבית של העבירה הוא לא פרסם או לא הציע לעסוק בזנות, ולמעשיו יש תיאור למעשיו שהוא מתחרה שהינו לעבוד בעבודתו כבעל בית דפוס ולהדפיס מוצרי פרסום. לכן, לאור זה שניתן לעבור כל עבירה רק בעשיית המעשה האסור הכתוב בה, אין להרשיעו.

אישום בהתנהגות זו הוא אישום בגרם מעשה עבירה, בביצוע פעולה שאינה מעשה העבירה כפשוטו ואגב עשיית הפעולה גרמה לפגיעה בערך המוגן של העבירה. על מנת להרשיעו בעבירה יש להוכיח כי בהתאם לנוסחת האיסור שנקבעה במשפט האמריקאי שהמעשה היה בלתי סביר או שמא שלא כדין. אך, בהגדרת העבירה עצמה לא כתוב "שלא כדין או בלתי סביר", כלומר, היא אינה חלה על גרם מעשה העבירה, ולכן, לא צריך לבצע הבחנה שכזו. לפיכך, נראה כי התביעה לא תצליח להוכיח כי אכן הנאשם ביצע את העבירה כמעשה כפשוטו.

אוסף כי נראה שישנה פגיעה בעקרון החוקיות- נראה כי פרקליט המדינה פוגע בעקרון החוקיות מכיוון שכתוב במפורש בסעיפים שהמעשה כפשוטו הוא "המפרסם פרסום", בעל בית הדפוס אינו פרסם את הפרסום, אלא רק ביצע את עבודת ההדפסה, ועל כן אין להאשימו בעניין זה מכיוון שאין כתוב במפורשות בחוק שאין לעשות זאת.

+20

(10.1)

נכון מאוד

אכן, אם המילה "פרסום" הייתה מוגדרת כ"עושה פעולה שיש בה כדי להביא לפרסום", היה ניתן להאשים את בעל בית הדפוס בעבירה זו. הסיבה לכך הינה ש"העושה פעולה שיש בה..." הינה **מרחיבה** את המעשה **לביצועו בגרם מעשה**, ולא מגבילה אותו למעשה כפשוטו בלבד ולכן ניתן לבחון האם הפעולה עצמה של הדפסת חומרי הפרסום יש בה כדי לגרום לגרם מעשה של העבירה.

לאחר שהרחיבו את המעשה לגרם מעשה אנחנו נבחון אותו לפי "**נוסחת האיסור**" (שנקבעה במשפט האמריקאי) על מנת לבחון **האם המעשה היה אכן לא סביר / לא כדין וכי הנאשם סטה מהתנהגותו של אדם שומר חוק**. אנחנו נבחן את זה לפי **אמות המידה** שהינן תכלית המעשה (או נטילת הסיכון), באיזונה אל מול טיב הפגיעה בערך המוגן (או טיב הסיכון) ועוצמתה (או דרגת סבירות התממשות הסיכון).

בנוסף, ברגע שמעשה העבירה מוגדר בחוק כגרם מעשה העבירה, **אין פגיעה בעקרון החוקיות**, מכיוון שאזרחים ידעו שעליהם לא לתת יד בצורות שונות בנוגע לפרסום זנות.

+19

(10.2)

נכון ואם כן הרי שהנחיית פרקליט המדינה אינה מרחיבה את האיסור באופן שאינו הולם את נוסחו בחוק.